

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119201848
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119201848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Prima banka, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., S. XXX/XX, o zaplatenie 1.318,74 eura s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. októbra 2019 č. k. 7Csp/19/2019-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. až V. **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi proti žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 15.10.2019 č. k. 7Csp/19/2019- 84 pri právnom posúdení podľa § 497, § 499, § 506, § 503 ods. 1, 3 Obch. zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 11 ods. 1 písm. b/ a § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.125,77 eura (istinu), úrok vo výške 51,81 eura, úroky z omeškania 1,28 eura, 12,90 % ročný úrok z nezaplatennej istiny 1.318,74 eura od 25.01.2019 do 13.09.2019, zo sumy nezaplatennej istiny 1.125,77 eura od 14.09.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.318,74 eura od 25.01.2019 do 13.09.2019, z nezaplatennej istiny 1.125,77 eura od 14.09.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 51,81 eura od 25.01.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (výrok I.)

2. Vo zvyšku súd podanú žalobu zamietol. (výrok II.)

3. Vzájomnú žalobu žalovanej súd zamietol. (výrok III.)

4. O náhrade trov prvoinstančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že pri zohľadnení celkového pomeru úspechu žalobcu v spore tomuto priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,74 % (85,37 % úspech žalobcu v spore - 14,63 % neúspech žalobcu v spore). Celkový pomer úspechu žalobcu v spore vyčíslil súd ako rozdiel medzi úspechom žalobcu a zároveň aj jeho neúspechom v spore. (výrok IV.)

5. O náhrade trov konania o vzájomnej žalobe rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal žalobcovi voči žalovanej, pretože vzájomná žaloba žalovanej bola zamietnutá, čo znamená, že žalobca mal v tejto časti plný úspech. O výške náhrady trov konania

s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. (výrok V.)

6. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd dospel k tomu záveru, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu dňa 19.09.2013 je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú odcitované ustanovenia OZ. Vychádzajúc z obsahu ust. § 52 ods. 2 OZ je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky tie ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to v prospech spotrebiteľa, ako strany sporu.

7. V danom prípade uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, v znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Tento zákon nepožadoval v žiadnom svojom ustanovení povinnosť uviesť v rámci úverovej zmluvy konkrétny matematický výpočet RPMN. Zmluva o úvere obsahuje v prejednávanej veci základné údaje potrebné pre výpočet výšky RPMN a to: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru a dátum uzavretia zmluvy. Samotným účelom zákona nie je bezúčelový formalizmus, ale dosiahnutie zrozumiteľnosti zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, pričom predmetná zmluva obsahovala dostatočné a zrozumiteľné vymedzenie náležitostí pre žalovanú ako spotrebiteľa, ktorá nič nenamietala v súvislosti s nezrozumiteľnosťou niektorých častí ňou uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. V zmluve bolo uvedené RPMN vo výške 15,40 %, ako aj výška priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy 18,84 %. Takisto táto zmluva obsahovala aj ďalšie údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorými sú: výška, počet a termíny splátok, istiny a úrokov (v samotnom texte zmluvy výška anuitnej splátky 29,98 eura, termín 1. anuitnej splátky 21.10.2013, počet splátok 120, vždy mesačne 20-ty deň v kalendárnom mesiaci). Z uvedeného je zrejmé, že počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a určené termínom anuitnej splátky. To platí aj pre údaj o výške splátky. Výška, počet a termíny splátok a iných poplatkov, ktoré je povinnosťou uhradiť je zrejmá už v čase uzatvorenia zmluvy, pretože sú uvedené v texte zmluvy. Okrem toho žalobca na požiadanie kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy žalovanej, tejto na požiadanie zašle výpis z amortizačnej tabuľky. Ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. treba eurokonformne vykladať tak, že sa ním neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným položkám) osobitne, ale len v ich súhrne k jednotlivéj splátke zahrňujúcej v sebe istinu, úroky aj iné poplatky. Predmetná zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom, t. j. § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je možné považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bezpoplatkový. V tejto súvislosti dal súd do pozornosti obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom okrem iného bolo konštatované, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z., o bankách, došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z., v tom smere, že s účinnosťou od 01.05.2018 slová „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ sa nahrádzajú slovami „frekvencia splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu je uvedené, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v rozhodnutí vo veci C-42/05 Home Credit Slovakia, s.r.o., proti P. T.. Od uvedeného dňa sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo podľa názoru vec prejednávajúceho senátu NS SR potrebné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

9. V konaní bolo preukázané poskytnutie úveru žalovanej v sume 2.000 eur, ktorá však túto sumu v plnom rozsah neuhradila. Nebolo sporným, že už počas trvania zmluvného vzťahu žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti tým spôsobom, že prestala platiť jednotlivé splátky včas, a preto žalobca vyhlásil predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 24.01.2019, ktorému predchádzala výzva žalovanej k úhrade dlžných splátok a upozornenia, že ak nedôjde k úhrade zameškaných splátok, žalobca je oprávnený úver zosplatniť. Predmetné listiny (zosplatnenie zo dňa 24.01.2019 a výzva zo dňa 21.09.2018) boli žalovanej doručené do vlastných rúk. V danom prípade jednostranným zosplatnením úveru nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku, ako nesprávne v priebehu tohto sporu tvrdila žalovaná, pretože naďalej trvá jej povinnosť vrátiť žalobcovi nesplatenú sumu úveru spolu s úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania. Žalovaná v spore preukázala, že na predmetný úver dňa 13.09.2019 uhradila sumu 192,97 eura, a preto súd dospel k záveru, že na istine úveru je povinná žalovaná zaplatiť žalobcovi sumu 1.125,77 eura

(1.318,74 eura - 192,97 eura), na úrokoch vyčíslených do predčasného splatenia úveru sumu 51,81 eura a na sankčných poplatkoch - úrokoch z omeškania vyčíslených do predčasnej splatnosti úveru sumu 1,28 eura. Spolu s týmito sumami bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi zákonný 5 % úrok z omeškania ročne vo výške 5 % z nezaplatenej istiny 1.318,74 eura od 25.01.2019 do 13.09.2019, z nezaplatenej istiny 1.125,77 eura od 14.09.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov 51,81 eura od 25.01.2019 do zaplatenia. Súd zohľadnil čiastočnú úhradu žalovanej v priebehu konania (dňa 13.09.2019 suma 192,97 eura). O priznanom príslušenstve rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z.

10. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1.318,74 eura od 25.01.2019 do zaplatenia, t. j. aj po zosplatnení úveru, tak súd považoval žalobu žalobcu v tejto časti za opodstatnenú poukazujúc pritom na obsah rozhodnutia NS ČR z 27.06.2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 a 33Cbo/140/2014 zo dňa 24.07.2014. Povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo zmluvných záväzkov, povinnosť platiť úroky z omeškania na strane dlžníka vyplýva priamo zo zákona. Obidva úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohradu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah.

11. Vzhľadom na zaujatý právny záver prvoinštančného súdu, že predmetná spotrebiteľská zmluva o poskytnutí úveru žalovanej obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzatvorenia danej zmluvy (dňa 19.09.2013), t. j. obsahuje údaj o RPMN, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a zároveň aj náležitosti o termíne, počte, výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, z tohto dôvodu neobstojí vzájomná žaloba žalovanej týkajúca sa zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 100 eur voči žalobcovi, pretože poskytnutý úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov. Súd poplatok za poskytnutie úveru v sume 100 eur považoval za dohodnutú odplatu medzi stranami sporu, pretože žalovanej bude poskytnutý úver. Výška tohto poplatku bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá už pri uzatváraní samotnej zmluvy. Žalovaná bola s poplatkom riadne a preukázane oboznámená a uzročená, čo potvrdila svojím podpisom. Poplatok za poskytnutie úveru tvorí zložku ceny predmetu plnenia, jeho právny základ vyplýva z ust. § 499 Obch. zákonníka. Poplatok za poskytnutie úveru je zákonnou súčasťou ceny úveru, na ktorý poplatok má žalobca nárok a v žiadnom prípade žalovaných 100 eur žalovanou nepredstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu.

12. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, žiadajúc súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec tomuto súdu na nové konanie a nové rozhodnutie s tým, aby žalovaného (zrejme žalobcu) zaviazal na úhradu trov konania. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty a ani okolnosti danej veci. Takéto rozhodnutie nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu.

13. Rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Namieta vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odôvodnenie rozsudku má vysvetľujúcu povahu a je nedostatočné. Úlohou súdu je v časti odôvodnenia vyložiť pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť záverečného úsudku súdu. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s argumentmi a dôkazmi a nepreskúmal zmluvu ex offa.

14. Do pozornosti odvolacieho súdu dala obsah ust. § 365, § 366, § 220, § 387 ods. 3, § 305, § 295, § 193 CSP, Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v znení jej článkov 3 ods. 1, 2 a 6 a ust. § 54 ods. 1 OZ. Takisto poukázala na rozhodovacia činnosť Súdneho dvora (ES) realizovanú rozsudkom zo dňa 27.06.2000 vo veci C-240/98 Oceáno Grupo Editorial SA proti S. E. X., rozsudkom zo dňa 26.10.2016 C-168/2005 vo veci L. E. E. Claro proti Centro Móvil Milenium SL a rozsudkom zo dňa 04.06.2009 C-243/2008 vo veci Pannon GSM Zrt proti L. J. G..

15. Daný právny vzťah je potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ. Predmetná zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Údaje podľa písmena j/ a k/ tohto ustanovenia tu absentujú. V zmluve je síce uvedená výška RPMN, ako aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, avšak nie je zrejmé, z akých skutočností a predpokladov žalobca pri výpočte RPMN vychádzal a v takom prípade ide

o neplatné zmluvné dojednanie pre jeho neurčitosť. Údaj uvedený v zmluve predpokladá u spotrebiteľa znalosť spôsobu výpočtu RPMN, čo pri uzatváraní zmluvy možno ťažko predpokladať.

V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky úveru 29,98 eura, počet splátok 120, avšak jednotlivé splátky nie sú rozčlenené na istinu úroky a iné poplatky. Všetky tieto náležitosti ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uviesť v zmluve, čo v danom prípade splnené nebolo a nie je možné ich nahradiť tým, že žalobca na predtlačenom formulári uvediem, že klient bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom, podľa § 37 ods. 2 zák. o bankách prevzal a oboznámil sa pred uzavretím zmluvy s jej súčasťami.

16. Žalovaná poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2017 sp. zn. 21Co/9/2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co//0/2018.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná podpisom zmluvy vyjadrila súhlas s podmienkami zmluvy a aj súhlas s obsahom VOP, ako neoddeliteľnej súčasti zmluvy. Ak so zmluvou nesúhlasila, tak ju nemusela podpísať. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku III. považuje za vecne správne a v dôvodoch naň odkazuje. V podanej žalobe a aj v konaní dostatočne preukázal dôvod a aj výšku uplatnenej pohľadávky, pričom podané odvolanie považuje za nedôvodné. Do pozornosti odvolacieho súdu dal obsah rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018.

18. Žalovaná v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobcu k podanému odvolaniu uviedla, že žiada súd o zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu s následným vrátením veci tomuto súdu na nové konanie a nové rozhodnutie. Žalobca nech je zaviazaný na úhradu trov konania. Opätovne poukázala na obsah rozhodnutí Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Prešove, ktorých spisové značky sú uvedené v bode 15 odôvodnenia tohto rozsudku. V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania poukazuje na ust. § 257 CSP pre nepriznanie trov konania žalobcovi.

19. Poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté priamo v zmluve (poplatok za poskytnutie úveru 100 eur, zmluvná pokuta, sankcie a sadzobník poplatkov). Do pozornosti odvolacieho súdu dala rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011 a sp. zn. 20Co/50/2015 zo dňa 31.03.2016.

20. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN 12,9 %, pričom v skutočnosti má RPMN predstavovať 13,92 % podľa internetovej kalkulačky ekonomika.sme.sk. Pred uzavretím zmluvy nebola riadne informovaná o RPMN, čo je v rozpore s § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. Takisto poukázala aj na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

21. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadreniami žalovanej a záverom poukazuje na všetky svoje predchádzajúce vyjadrenia, pretože žalovaná vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti. Pokiaľ ide o výpočet výšky RPMN, tento bol z jeho strany správny a realizovaný v súlade so zákonom, t. j. podľa § 19 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorá rovnica vyjadruje RPMN. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.11.2017 č. k. 43Co/19/2017-103 a Krajského súdu v Trnave o dňa 28.02.2018 č. k. 10Co/408/2016-54.

22. Krajský súd v Nite, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. až V., viazaný pritom rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) následne dospievajúc k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v týchto výrokoch potvrdil.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôvody súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôvody v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. V danom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovanej, týkajúceho sa zaplata sumy 1.318,74 eura s príslušenstvom, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov v zmysle § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti aj následne správne posúdil podľa ním odcitovaných hmotnoprávnych ustanovení všeobecnej povahy (Občiansky zákonník a Obchodný zákonník), resp. špeciálnej povahy (zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

25. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd prvoinštančný rozsudok v odvolaní žalovanej napadnutých výrokoch I., III. až V. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v ďalšom odkazuje odvolací súd na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku vzťahujúceho sa k týmto výrokom, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

26. Na margo správnosti prvoinštančného rozsudku v jeho napadnutých výrokoch odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie precíznym spôsobom odôvodnil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a z uvedeného dôvodu nemožno hovoriť o jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, ako tvrdí v podanom odvolaní žalovaná. V súvislosti s obsahom podaného odvolania žalovanej odvolací súd zdieľa ten záver, že je koncipované príliš vo všeobecnej rovine s dôrazom na citáciu určitých ustanovení CSP a Obč. zákonníka, ktoré odvolací súd zo svojej rozhodovacej činnosti pozná. Takisto je odvolaciemu súdu známa aj štandardná judikatúra v oblasti spotrebiteľského práva, ktorej citácii je zo strany žalovanej v ňou podanom odvolaní venovaná značná pozornosť.

27. Výhrady žalovanej voči nesprávne určenej výške RPMN žalobcom v rámci predmetnej úverovej zmluvy považoval odvolací súd za neopodstatnené, pretože súd prvej inštancie v rámci bodu 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku tomuto inštitútu venoval náležitú pozornosť. Žalobca vo svojom záverečnom písomnom vyjadrení správne pokázal, že spôsob výpočtu výšky RPMN sa riadi rovnicou v zmysle § 19 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., a nie výpočtom podľa internetovej kalkulačky.

28. Odvolací súd sa plne stotožňuje aj s hodnotením prvoinštančného súdu v tom smere, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi stranami tohto sporu dňa 19.09.2013 obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, čo znamená, že ju nie je možné charakterizovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, resp. úver z nej pochádzajúci. V texte samotnej zmluvy je obsiahnutá výška, počet a termíny splátok istiny aj úrokov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (uvádzať) celkovú výšku úveru, menu úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

29. Žalovanej bol poskytnutý úver 2.000 eur, pričom v priebehu sporu uhradila žalovaná žalobcovi 192,97 eura, čo pri odpočte zo žalovanej sumy 1.318,74 eura dáva sumu 1.125,97 eura, ktorú spolu s príslušenstvom zaviazal súd výrokom I. napadnutého rozsudku zaplatiť žalovanú žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

30. Výrokom III. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie správne zamietol vzájomnú žalobu žalovanej ohľadne zaplata (vydania) bezdôvodného obohatenia v sume 100 eur, pretože poplatok za poskytnutie úveru práve v sume 100 eur je potrebné na základe dohody strán tohto sporu považovať za dohodnutú odplatu za to, že žalovanej bude úver vôbec poskytnutý v sume 2.000 eur. Výška tohto poplatku bola zrozumiteľná žalovanej ako spotrebiteľovi a bola s ňou uzročená už pri podpise zmluvy.

V kontexte uvedených dôvodov, odvolací súd podané odvolanie žalovanej vyhodnotil za nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi v tomto konaní náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznal, pretože žalobca si náhradu týchto trov neuplatnil.

32. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).